

*Gældende formulering***§ 62.**

Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 65.

Stk. 1. I retsplejen gennemføres offentlighed og mundtlighed i videst muligt omfang.

§ 61.

Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.

§ 63.

Stk. 1. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.

Stk. 2. Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

Lovforslaget

§ 51. Retsplejen skal være adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

Stk. 2. Retsplejen skal foregå i offentlighed og mundtlighed, medmindre særlige forhold taler imod det.

Stk. 3. Enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist. Enhver skal have mulighed for at blive rådgivet, forsvaret og repræsenteret.

Stk. 4. Der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse.

Stk. 5. Enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil pågældendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven.

Stk. 6. Straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.

Stk. 7. Der kan ikke pålægges en strengere straf end den, der var gældende på det tidspunkt, da lovovertrædelsen blev begået, og hvis der efter, at en lovovertrædelse er begået, er fastsat en mildere straf, skal denne anvendes.

Stk. 8. Ingen kan retsforfølges eller straffes to gange for samme lovovertrædelse.

§ 52. Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsættes.

Stk. 2. Domstolene kan påkende ethvert spørgsmål om loves overensstemmelse med grundloven og forvaltningsmyndighedens grænser i forhold til vedtagne love. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling.

Stk. 3. Påkendelse af spørgsmål om forvaltningsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.